

De wereldomvattende Zondvloed

<http://www.wayoflife.org/database/worldwideflood.html>, 29-6-2011

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

De grote meerderheid van belijdende christenen vandaag, zelfs de meeste evangelicals, geloven niet dat de Zondvloed wereldomvattend was. Dit is te wijten aan de eindtijdse afvalligheid en de vreesachtige aanpassing aan moderne evolutietheorieën.

Om de volgende redenen zijn wij zeker dat de Vloed wereldomvattend was.

1. De beschrijving in de Bijbel wijst op een wereldomvattende vloed

De Bijbel stelt duidelijk dat de vloed in Noachs dagen wereldwijd was. Het grote detail waarmee de Zondvloed is beschreven getuigt tegen een poëtische of allegorische interpretatie.

“En de HEERE zei: Ik zal de mens, die Ik geschapen heb, van de aardbodem verdelgen, van de mens tot het vee, tot de kruipende dieren en tot de vogels in de lucht toe, want Ik heb er berouw over dat Ik hen gemaakt heb” (Genesis 6:7).

“En Ik, zie, Ik ga een watervloed over de aarde brengen om alle vlees waarin een levensgeest is, van onder de hemel te gronde te richten; alles wat op de aarde is, zal de geest geven” (Genesis 6:17).

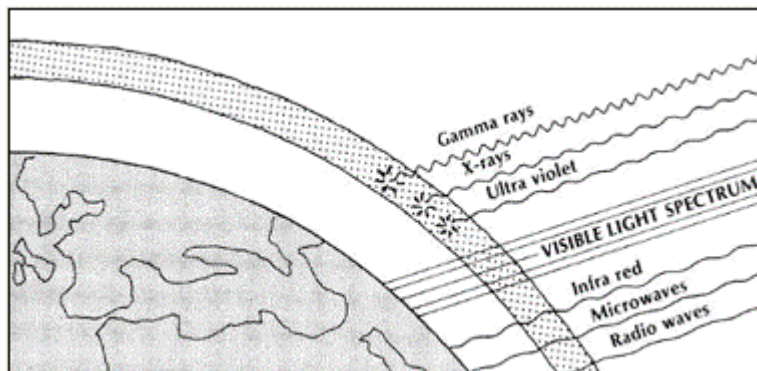
“Want over nog zeven dagen zal Ik het op de aarde veertig dagen en veertig nachten laten regenen; en Ik zal al wat bestaat, wat Ik gemaakt heb, van de aardbodem verdelgen” (Genesis 7:4).

“Het water steeg meer en meer op de aarde, zodat alle hoge bergen die onder heel de hemel zijn, bedekt werden. Nog vijftien el daarboven steeg het water, en de bergen werden bedekt” (Genesis 7:19-20).

2. De mechanismen wijzen op een wereldomvattende vloed

De vloed in Noachs dagen was niet zomaar een lang seizoen met hevige regen.

Het was een plotse enorme stortvloed uit de lucht, gecombineerd met een uitbraak van water van beneden. Het water uit de lucht kwam van een grote waterhoudende laag boven de aarde die daar was sinds de scheppingsweek (Genesis 1:7).

Een waterhoudende laag over de aarde beschermd tegen stralingen

De stroom water van beneden kwam uit de “bronnen van de grote watervloed”, een oceaan van water onder de oppervlakte van de aarde. Deze “bronnen van de grote watervloed” barstten open (Genesis 7:11).

Dit cataclysmes resulteerde in grote vloedgolven die over de hele wereld alles in de vernieling raasden. De vloedgolven gecreëerd door slechts één vulkaan (Krakatoa) in 1883 produceerde golven van minstens 30 meter, met een snelheid van 700 km/u, en resulteerde in de dood van bijna 40.000

mensen. Het geluid ervan kon gehoord worden van op 5000 km afstand (Simon Winchester, *Krakatoa*). Toen een reeks aardbevingen Chili trof in mei 1960, waren er vloedgolven tot 15 meter hoog met een snelheid van 850 km/u en dit veroorzaakte grote schade tot in Japan, één derde van de weg rond de wereld vanaf de oorsprong.

3. De lengte van de vloed wijst op een wereldomvattende vloed

De vloed hield 40 dagen en 40 nachten aan (Genesis 7:12; 8:2). Op de veertigste dag bereikte het water zijn grootste peil, maar bleef nog 110 dagen de overhand op aarde houden (Genesis 7:24).

4. De praktische zaken wijzen op een wereldomvattende vloed

Als de Zondvloed slechts lokaal was, dan zou God Noach nooit bevelen hebben alle dieren in de ark te brengen (Genesis 6:19-20; 7:1-3).

Als de vloed lokaal was dan had God Noach gewoon de opdracht kunnen geven te verhuizen! “De hele procedure van het construeren van zo’n vaartuig, waaraan meer dan een eeuw aan gewerkt werd, gewoon om aan een lokale vloed te ontsnappen, kan moeilijk anders beschreven worden als iets uitermate dwaas en onnodig. ... Het hele verhaal grenst aan het belachelijke als de Vloed beperkt was tot slechts een sectie van het Nabije-Oosten (Whitcomb and Morris, *The Genesis Flood*).

5. Gods belofte wijst op een wereldomvattende vloed

God beloofde dat er geen vloed meer zou komen na deze in Noachs dagen (Genesis 9:11), maar toch zijn er vele *lokale* vloed en moessonvloed geweest, die soms duizenden mensen doodden. Hierna enkele voorbeelden:

200.000 verdronken toen vloedgolven de Baai van Bengalen trof in 1876.

3,7 miljoen verdronken in een vloed van de Yangtze rivier in China in 1931.

10.000 verdronken in vloed in Iran in 1954.

100.000 verdronken door een vloed van de Rode Rivierdelta in Noord Vietnam in 1971.

1.300 verdronken en 30 miljoen dakloos door moessonvloed in Bangladesh in 1988.

3.000 verdronken in de vloed van de Yangtze in China in 1998.

5.000 verdronken in vloed en modderstromen in Venezuela in 1999.

2.000 verdronken in moessonvloed in China, India, Nepal, en Bangladesh in 2002.

2.000 verdronken in moessonvloed in Bangladesh in juli 2004.

6. Petrus' profetie wijst op een wereldomvattende vloed

Petrus verbond de Vloed in Noachs dagen met de komende verwoesting van de hele wereld door vuur (2 Petrus 3:5-7).

7. Vloedverhalen van over de hele wereld wijzen op een wereldomvattende vloed

“Babyloniërs, Assyriërs, Egyptenaren, Perzen, Hindoes, Grieken, Chinezen, Frygiërs, Fiji-eilanders, Eskimo's; Aboriginals, Amerikanen, Indianen, Brazilianen, Peruvianen, en inderdaad elke tak van het menselijke ras, Semieten, Ariërs, Turanianen, hebben tradities van een Grote Vloed die de hele mensheid verwoestte, uitgezonderd één familie, en dat is diep geworteld in het geheugen van de voorouders van al deze rassen, voordat zij van elkaar scheidden. ‘Al deze mythen zijn slechts begrijpelijk in de veronderstelling dat zo’n gebeurtenis echt plaatsvond. Zo’n universeel geloof, dat niet ontspringt uit een of ander instinctief principe van onze natuur, moet gebaseerd zijn op een historisch feit’” (*Halley's Bible Handbook*).

Alhoewel ze mythische elementen bevatten, ingebracht door afgodische geesten, vertegenwoordigen de verhalen een universeel geheugen van de Vloed. Honderden van deze verhalen werden ontdekt in 70 talen over de hele wereld, en de grote meerderheid ervan vermelden een groot vaartuig dat het menselijke ras redde van uitroeiing. 95% BESCHRIJFT DE VLOED ALS WERELDOMVATTEND (Andrew Snelling, *Earth's Catastrophic Past*, Vol. 1, p. 99). Zoals dr. Snelling waar-

neemt: "... als er echt een vloed is geweest die de mensheid verwoestte, zoals de Bijbel leert, dan zijn universele vloedtradities precies wat we zouden moeten verwachten te vinden" (p. 104).

Modernistische theologen beweren dat het bijbelse verslag gebaseerd is op één van deze 'oudere' verhalen, zoals het Epos van Gilgamesh uit Babylon. Maar het is vanzelfsprekend dat het bijbelse verslag het ware is, met zijn wonderlijk detail, zijn ark die de juiste afmetingen en verhoudingen heeft om zeewaardig te zijn, en zijn afwezigheid van polytheïstische nonsens. Het Epos van Gilgamesh, bijvoorbeeld, zegt dat de "goden" bijna van honger omkwamen tijdens de Vloed en dat ze ineenkrompen als honden van vrees. Het beweert ook dat de ark een gigantische kubus was, een belachelijke afmeting voor een schip om een jaar bestand te zijn tegen de heftige wateren. Zo'n vaartuig zou erg onstabiel zijn. De bijbelse ark echter was 150 m lang, 25 m breed en 15 m hoog, en dat lijkt op de proporties van grote moderne zeeschepen.

8. Wereldwijde lagen van sedimentaire steenlagen wijzen op een wereldomvattende vloed

De hele aarde is bedekt met continue lagen van sedimentaire (afzettings-) gesteentelagen die gelijke karakteristieken hebben. Ongeveer drie-vierde van het aardse land heeft sedimentaire gesteenten, die in dikte schommelen van enkele tientallen centimeter tot 12.000 meter en meer.

"Afzettingsgesteenten werden oorspronkelijk gevormd, in bijna alle gevallen onder water, en gewoonlijk door afzetting na transportatie door water vanuit verschillende oorsprongen. Afzettingsgesteenten bestaan uit stukken steen of ander materiaal die ergens anders bestonden en geërodeerd of losgemaakt en op hun nieuwe locatie werden afgezet. Afzettingsgesteenten zijn het gevolg van bewegend water dat laag op laag stapelt door wat hydrologische sortering wordt genoemd (zandsteen, siltsteen, leisteen, kalksteen, enz.). Dit betekent dat meer dan 70% van de aardkorst werd bewogen door een grote beweging van water waardoor een sterk bewijs wordt geleverd voor de Vloed" (Steve Carr, "Evidence for the Flood", http://www.calvaryag.org/apologetics/apologetics_11-evidence_flood.htm/).

"Dit erg specifieke soort van afzettingsgesteenten werd gevonden in een continue band van West-Australië tot Texas, Arkansas, Alabama en Mississippi, dan naar Noord-Ierland door Engeland om de fameuze kliffen van Dover te vormen. Ze lopen door in Noord-Frankrijk, Denemarken, Noord-Duitsland, Zuid-Scandinavië, tot Polen, Bulgarije en dan tot Georgië in de Sovjet-Unie, en de zuidkust van de Zwarte Zee" (Ian Taylor, *In the Minds of Men*, p. 95).

Derek Ager, professor geologie aan het University College van Swansea, Engeland, daagde in *The Nature of the Stratigraphic Record* (1973) zijn mede evolutionaire geoloog uit met "The Persistence of Facies" ("De volharding of van facies¹"). Ager wilde "een verklaring vinden voor het fenomeen voordat de luidruchtige opponenten van evolutie er gebruik van zouden maken", maar in feite is dit een onweerlegbaar bewijs voor de Genesisvloed.

9. Grote fossiele begraafplaatsen wijzen op een wereldomvattende vloed

Over de hele aarde zijn er gigantische begraafplaatsen welke grondig getuigen van een wereldomvattende vloed.

Het Burgess Shale² in Brits-Columbia bevat ontelbare zee-ongewervelden die bewaard bleven in voortreffelijk detail, "met zachte delen intact, dikwijls met het voedsel nog in hun darmen". (Andrew Snelling, *Earth's Catastrophic Past*, Vol. 2, p. 537). Het is duidelijk dat ze begraven werden op een ongebruikelijke en catastrofische manier.

"Het Burgess Shale is, daarom, een enorm kerkhof van fossielen, geproduceerd door ontelbare dieren die op de zeebodem leven en catastrofaal werden weggeveegd in aardverschuiving-veroorza-

¹ Facies of faciës is een begrip uit de geologie waarmee een omstandigheid wordt bedoeld, waarin een bepaald type gesteente gevormd wordt. (Wiki).

² De Burgess Shale (Engels: *shale* betekent schalie of kleisteen) is een geologische formatie uit het Cambrium in het Canadese gedeelte van de Rocky Mountains in het Nationaal park Yoho (Brits-Columbia).

kende turbulente stromen, en dan haast onmiddellijk begraven werden in de resulterende massieve lagen, om voortreffelijk bewaard en gefossiliseerd te worden” (Snelling, p. 538).

Het Ordovicische Soom Shale in Zuid-Afrika is 10 meter dik en strekt zich honderden kilometers uit. Het bevat duizenden exceptioneel bewaarde fossielen. De zeeschorspieren (Eurypterida) vertonen zelfs “wandelede aanhangsels die normaal verloren gaan door vroeg verval na de dood” en “sommige van de vezelachtige spiermassa’s die deze aanhangsels bedienden” (Snelling, Vol. 2, p. 538).

“Het bewijs is duidelijk consistent met een catastrofale begraving van ontelbare aantallen van deze organismen over duizenden vierkante kilometers, wat impliceert dat de Shale zelf catastrofaal afgezet is en bedekt met nog meer sedimenten voordat ingravende organismen de laminaties konden vernietigen” (Snelling, Vol. 2, p. 539).

De Devonische Thunder Bay Kalksteenformatie in Michigan is 4 meter dik en strekt zich uit over vele honderden kilometers. Deze bevat miljarden fossielen die catastrofaal begraven werden.

Het Carbonische Montceau Shale in centraal Frankrijk heeft de gefossiliseerde overblijfselen van bijna 300 soorten planten en 16 klassen van dieren. Er werden gefossiliseerde schorspieren met zelfs hun bewaarde gifblaasje en angel gevonden.

“... talloze voetafdrukken en reptielen werden gevonden, compleet met vinger- en klauwmarkeringen, en kronkelende lijnen gemaakt door hun staarten in de modder. Zelfs regendruppelafdrukken en afdrukken van rimpelende golfjes werden bewaard gevonden, wat aangeeft dat begraving en lithificatie (verstening) extreem snel moeten gegaan zijn. Evenzo suggereert de bewaring van de fragiele scharnieren in tweeschalige weekdieren dat deze dieren niet getransporteerd werden vóór begraving, maar abrupt begraven werden door snelle afzetting van sediment” (Snelling, p. 540).

Het Carbonische Francis Creek Shale in Illinois vormt een fossiel kerkhof met specimen die meer dan 400 soorten vertegenwoordigen van land-, zoetwater- en zeeorganismen. De bewaring van zelfs zachte delen is bewijs van snelle begraving.

Het Mont San Giorgio Basin (Trias) in Italië en Zwitserland, 100 meter diep en ongeveer 6,5 km in diameter, bevat duizenden goed bewaarde fossielen van vissen en reptielen. Details van fijne beenderen, kleine wervels en schubben zijn te onderscheiden. Gefossiliseerde vissen bevatten embryo’s in hun buik. De gefossiliseerde *Tanystropheus*, een 4,5 meter hoge giraffenneksaurus bevat ook de overblijfselen van een ongeboren jong.

“Vissen, zoals zoveel andere schepselen, worden van nature niet ingegraven zoals deze, maar worden gewoonlijk gegeten door andere vissen of door aasdieren na het sterven. Bovendien, wanneer de meeste vissen sterven, gaan hun lichamen drijven. In de fossielenverzameling te Mont San Giorgio zijn sommige onbetwistbare landreptielen onder de zee-reptielen en vissen. Dus, om al die vissen te fossiliseren, samen met de grote zee- en landreptielen, zodat ze alle voortreffelijk bewaard zijn, is een catastrofische watervloed vereist om al deze dieren bij elkaar te vegen en ze te begraven in fijnkorrelige modder” (Snelling, p. 543).

De Cow Brand Formation (Trias) in Virginia bevat ook een mengeling gefossiliseerde landdieren, zoetwater- en zeeplanten, insecten en reptielen die samen begraven werden in een enorme begraafplaats. “Microscopische details zijn bewaard met grote getrouwheid, en de resolutie van de bewaarde details is bij benadering 1 micron” (Snelling, Vol. 2, p. 543).

De Santana Formation (Krijt) in Brazilië bewaart fossielen van zee- en land- planten en dieren, inbegrepen garnalen, tweeschaligen, vissen, haaien, krokodillen, spinnen, kikkers, schildpadden, dinosauriërs en pterosauriërs (uitgeroeide vliegende reptielen), inbegrepen pterodactyls met vleugelwijdten van meer dan drie meter.

“De bewaring is zo snel gebeurd, en zo volmaakt, dat structuren werden gefossiliseerd zoals spiervezels, sommige ultrastructuren, vezeltjes en zelfs de nucleïnen van cellen die geschikt zijn in nette rijen. Onder de schubben waren kleine stukjes huid bewaard en tonen dunne velletjes spierweefsel en bindweefsel. In een vrouwelijk specimen werd het ovarium bewaard met ontwikkelende eieren aan de binnenkant, en één ei had zelfs een gefosfateerde eierdooier. Veel specimen tonen de maagwand met al zijn kenmerken, en dikwijls met het laatste maal nog in de maag. Eén specimen heeft

niet minder dan 13 kleine vissen intact in zijn spijsverteringsstelsel, samen met een aantal garnalen wier samengestelde ogen, zelfs met de lenzen op hun plaats, bewaard bleven. Maar de meest spectaculaire weefsels gevonden in deze vis-specimens zijn de kieuwen, met de aderen en de secundaire lamellae erin nog intact bewaard. ... Het is duidelijk, daarom, dat het fossilisatieproces in een erg korte tijd plaatsvond nadat de vis was gestorven, en gecompleteerd was binnen slechts (waarschijnlijk minder dan vijf) uren” (Snelling, p. 545).

De Siwaliks Heuvels (of de Subhimalaya) ten noorden van Delhi, India zijn 1500 tot 2000 meter hoog, ong. 2400 km lang, en bestaan uit sediment afgezet door water, en zitten vol met fossielen van landdieren.

Soortgelijke afzettingen, duizenden voet dik, zijn gelokaliseerd in **centraal Birma** (nu Myanmar), die vol zitten met de fossielen van grote dieren zoals de mastodon (uitgestorven mammoetsoort), nijlpaard en rund, plus gefossiliseerde boomstammen.

De Morrison Formatie omvat een gebied van 1,5 miljoen vierkante km in 13 VS-staten en drie Canadese provincies en strekt zich uit van Manitoba tot Arizona, en van Alberta tot Texas. Dinosaurussen werden gevonden op honderden sites, samen gefossiliseerd met vissen, schildpadden, krokodillen en zoogdieren.

De Groene Rivier Formatie van Wyoming, Utah, en Colorado bevat fossielen van palmen, platanen, esdoorns, populieren, diepzeebaars, koningsvis, haring, alligators, schildpadden, hagedissen, kikkers, slangen, krokodillen, vogels, vleermuizen, kevers, libellen, sprinkhanen, nachtvlinders, vlinders, wespen, mieren en andere planten en dieren, van land of zee.

Een begraafplaats van fossielen nabij **Florissant, Colorado**, bevat gefossiliseerde vissen, vogels, insecten en honderden soorten planten. Er werden ook bloesems en fruit gevonden.

De Bruinkoolbedden van Geiseltal in Duitsland bevatten “een complete mengeling van planten en insecten uit alle klimaatzones en alle herkende regio’s van de geografie van planten of dieren”. Bladeren werden zo goed bewaard dat alfa en beta types van chlorofyl kunnen herkend worden.

“Ook bewaard zijn de zachte delen van insecten: spieren, corium (onderdeel voorvleugel), epidermis (opperhuid), keratine (vezeleiwit), kleurstoffen zoals melamine en lipochroom, klieren en de inhoud van ingewanden. Goed bewaarde stukjes haar, veren en schubben ... maaginhoud van kevers, amfibieën, vissen, vogels en zoogdieren ... Zwammen werden geïdentificeerd op bladeren en de originele plantpigmenten, chlorofyl en coproporfyrine, werden bewaard gevonden in sommige bladeren” (N. O. Newell, “Adequacy of the Fossil Record,” *Journal of Paleontology*, 1959, 33: 496).

Dit zijn voorbeelden van de enorme begraafplaatsen van fossielen die de aarde overdekken en die een bewijs leveren voor de Bijbelse Zondvloed.

10. Zeedieren op de toppen van bergen wijzen op een wereldomvattende vloed

Gefossiliseerde walvis skeletten werden gevonden op 135 m boven zeeniveau ten noorden van het Ontariomeer, 150 m boven zeeniveau in Vermont, en 185 m boven zeeniveau nabij Montreal. Een walvis skelet werd gevonden op de top van de 915 m hoge Sanhornberg aan de Arctische kust en 490 m hoog op het kustgebergte van Californië.

Gigantische clusters gefossiliseerde oesters werden gevonden op de top van het Andesgebergte in Zuid-Amerika.

Mossel fossielen werden gevonden op de top van de Everest. Veel fossielen van ammonieten (zeedieren van de octopusfamilie), sommige met een diameter van 1.80 m, kunnen gezien worden op 4.000 meter in het Himalayagebergte nabij de Kali Gandaki Rivier in Nepal (http://library.thinkquest.org/10131/geology_visual.html). Ik kocht mooie fossielen van ammonieten in Kathmandu die uit die regio vandaan kwamen.

Dus, net zoals de Bijbel zegt bedekten de vloedwateren de bergen.

Vraag: was er genoeg water om de aarde te bedekken?

Sceptici hebben de bijbelse vloed aangevallen met de bewering dat er niet genoeg water is om de aarde te bedekken boven de toppen van de bergen. Deze bewering werd weerlegd door bijbelgelovige wetenschappers.

“We weten nu, uiteraard, dat de aarde genoeg water heeft om een wereldomvattende vloed te lanceren. Men heeft berekend dat indien de oppervlakte van de aard geheel plat zou zijn, zonder hoge bergen en zonder diepe oceanbodems, het water de aarde zou overdekken met een hoogte van 2.450 m. Maar is er genoeg water om een berg van 8.855 m te bedekken. De sleutel is dat men zich moet herinneren dat de Vloed niet de huidige aarde moest bedekken maar wel de antediluviaanse (vóór de Voed) aarde, en de Bijbel leert dat de Vloed de aarde geheel herstructureerde. ‘Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water’ (2 Petrus 3:6). Hij is voor altijd vergaan. De aarde van vandaag werd radicaal veranderd door die wereldwijde gebeurtenis. Deze Vloed verrichtte overvloedig geologisch werk. Eroderende sedimenten hier, afzettingen daar, opduwen van continenten, verheffen van plateaus, ontbossen van terreinen, enz., zodat de aarde vandaag erg verschilt van voorheen. Vandaag rijzen bergketens hoog boven de zee uit. De Everest en de Himalaya’s, samen met de Alpen, de Rocky Mountains, de Appalachen, de Andes en de meeste van ’s werelds andere bergen zijn samengesteld uit oceanbodemsedimenten, vol van zeemosselen en afgezet door de Vloed. Deze gesteentelagen bedekken een extensief gebied, inbegrepen veel van Azië. Zij geven elke indicatie van een resultaat door cataclysmische waterprocessen. Dit zijn het soort van afzettingen die je zou verwachten als gevolg van de wereldwijde, wereldverwoestende Vloed in Noachs dagen. Aan het eind van de vloed, nadat dikke sequenties van sedimenten zich hadden geaccumuleerd, botste het Indische subcontinent met Azië, en kreukelde de sedimenten tot bergen. Vandaag staan ze er als reuzen - gevouwen en gebroken leggers van oceanbodemsedimenten op grote hoogten. Nee, Noachs Vloed bedekte niet de Himalaya’s, hij vormde ze!” (John Morris, Ph.D., “Did Noah’s Flood Cover the Himalayan Mountains?” <http://www.icr.org/index.php?module=articles&action=view&ID=520/>).

Er gebeurde een “drastische herschikking van de aardse topografie, met continentale landmassa’s die oprezen uit de wateren, en oceanenbassins die verdiepten en verwijdden om al het water op te vangen dat van het land afkwam. ... Op een of andere manier drukten deze onderaardse holten niet meer, ze klaptten in, en de oppervlakte-verheffingen zonken overeenkomstig. Vermits deze zich voornamelijk onder de antediluviaanse continenten bevonden, als opslagreservoirs voor hun rivieren, en vermits deze continenten tegen die tijd afgeschaafd waren door de vloederosie, betekent dit dat ze nu de bodems werden van de postdiluviaanse oceanenbassins” (Henry Morris, *The Genesis Record*).

Je kan de Bijbel niet geloven als je dat wilt, maar je kan niet zeggen dat er geen bewijzen zijn dat de Bijbel waar is en dat bijbels geloof blind is.

DE AANVAL OP DE WERELDOMVATTENDE VLOED

Zoals Petrus profeteerde is er een venijnige aanval op het bijbelse verslag van de wereldwijde Vloed in “de laatste dagen” (2 Petrus 3:3-7).

“Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen 4 en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. 5 Want willens en wetens is het hun onbekend dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat. 6 Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water. 7 Maar de hemelen die er nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd en worden voor het vuur bewaard tot de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen”.

Uit deze profetie leren we dat de “laatste dagen” in zekere zin beginnen in de 19de eeuw, omdat vóór die tijd algemeen geloofd werd, zelfs door secularisten en wetenschappers dat God de wereld moet geschapen hebben en dat er een universele vloed is geweest. In 1930 merkt Merson Davies op: “We moeten onthouden dat tot 100 jaar geleden [1830] zo’n opvallend vooroordeel tegen de accep-

tatie van geloof in de Zondvloed niet bestond” (“Scientific Discoveries and Their Bearing on the Biblical Account of the Noachian Deluge”, *Journal of the Transactions of the Victoria Institute*, Vol. LXII, pp. 62, 63).

In de 17de en 18de eeuwen b.v. geloofden geleerden van Cambridge algemeen in een wereldomvattende vloed en zij schreven daarover (b.v. Thomas Burnet's *A Sacred Theory of the Earth*; John Woodward's *An Essay Toward a Natural Theory of the Earth*; William Whiston's *A New Theory of the Earth*); maar tegen Charles Darwins dagen hadden ze deze positie verlaten voor de uniformitarische³ visie van geologie.

De aanval op de wereldomvattende Vloed is nu zo wijd verbreid dat dit vele “evangelische” geleerden heeft aangetast.

“... vandaag hebben meer en meer evangelische geleerden en leiders geschipperd en zijn geleidelijk, zachtjes over de eerste hoofdstukken van Genesis heen gegaan en hebben ze herleid tot een mythe en legende, of hen gewoon als irrelevant gaan beschouwen” (Andrew Snelling, *Earth's Catastrophic Past*, Vol. 1, p. 102).

Ken Ham, stichter van Answers in Genesis, documenteerde dit zich verspreidende ongeloof in zijn boek uit 2011: *Already Compromised*.

In volume 1 van de *Earth's Catastrophic Past*, beantwoordt Andrew Snelling, Ph.D. in geologie, de uitdagingen van secularisten, liberale theologen en compromitterende evangelicals op het bijbelse verslag van een wereldomvattende vloed. Hij merkt op: “zij die de lokale vloed visie promoten hebben klaarblijkelijk getracht mekaar te overtreffen in hun pogingen de veronderstelde absurditeiten in het bijbelse verslag te leggen” (p. 125).

Snelling toont aan dat het water voldoende aanwezig was om de aarde te bedekken tot de hoogte beschreven in de Schrift. Hij toont aan dat de ark groot genoeg was om alle soorten dieren (niet volgens het getal van *hedendaagse* ‘soorten’, maar volgens het getal van ware bijbelse of Genesis-soorten, die in het Hebreeuws *baramin* genoemd worden). Hij demonstreert dat er maximaal 16.000 dieren in de ark waren met een medium-afmeting van een kleine rat. Hij toont aan dat planten de Vloed hadden kunnen overleven en vissen konden overleven in de mengeling van zoet en zout water. Hij toont aan dat het de capaciteit van slechts enkele mensen niet zou overtreffen om te zorgen voor de dieren. Hij toont ook aan dat na de Vloed de dieren de aarde opnieuw konden bevolken.

Lees verder:

De tijdslijn van de Zondvloed: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tijdslijnZondvloed.pdf>

Hoe konden alle dieren in de Ark?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/ark-dieren.pdf>

900 Jaar oud worden: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/900jaarLeven.pdf>

De Vloed in Genesis: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/genesisvloed.pdf>

Leeftijden voor en na de Zondvloed: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/leeftijden-vloed.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

³ Uniformitarisme: Is het idee dat de processen die aan de basis van de geologie liggen, dezelfde vorm en frequentie hebben gehad tijdens het verloop van de geschiedenis. In feite stelt men dus: “Het heden is de sleutel tot het verleden”.